

ČTENÍ LITERÁRNÍCH TEXTŮ

■ ÚLOHA 5: ZÁCHRANA KOŤAT

(1) Pes se dal doleva a přišel na velké náměstí. I to už jednou viděl, cestou k vdově Olze. Poznal ho podle velkých hodin uprostřed. A tady, vzpomněl si Pes, jsme odbočili vpravo. Dal se doprava. Když narazil na pomník, na kamenného muže s vousem, ulehčeně si vydechl. Za pomníkem byl park a za parkem, to už věděl naprosto přesně, stál dům vdovy Olgy. Pes si začal samou radostí pohvizdovat jednu ze svých oblíbených písní a vyrazil do parku.

V kuchyni vdovy Olgy se svítilo. Pes zaklepal na kuchyňské okno. Vyhledla vdova Olga. „Švagre Medvěde,“ zaječela polekaně, „v zahradě stojí nějaká černá nestvůra!“ Ale medvěd svého přítele okamžitě poznal a běžel mu otevřít. Pes vešel do předsíně, složil pytel z ramen, vyndal z nich dvakrát patnáct spících koček, položil je na zem a řekl: „Vdovo Olgo, promiňte, nevím, kam jinam bych se měl s těmi dětičkami vrátit.“

(2) Vdova Olga se zahleděla na umouněného Psa, pak se zahleděla na třicet umouněných koťat a přikázala: „Dejte ty spratky ihned zpátky do pytlů!“

„Myslel jsem, že jste hodnější,“ pokýval Pes smutně hlavou.

„Já hodná jsem,“ namítla vdova Olga, „ale i nejhodnější dobrák má své meze. Okamžitě ty špindíry odnese do kočičího sirotčince!“

„Fuj!“ zvolal medvěd. „Hořce jsem se v tobě zklamal, švagrová. Vždycky jsi tvrdila, že máš ráda děti!“

„Děti,“ zaječela vdova Olga, „děti jsou podle mě lidská a medvědí mláďata!“

„Třikrát fuj,“ zvolal Pes, „děti jsou děti! A kdo v tom dělá rozdíl, ten je prase!“

„A hele!“ zaduněla předsíní slova vdovy Olgy. „Mně vyčítáte, že mám něco proti kočkám, a sám používáte prase jako nadávku!“

(3) Koťata se tím křikem vzbudila. Pes je chtěl strčit zpátky do pytle, ale kočičím dětem se do pytle nechce, když jsou vzhůru. Pes chňapl po dvou kočkách a ostatní se rozutekly. Jedna se schovala pod gauč, dvě zalezly pod skříň, tři vyskočily na poličku s klobouky, čtyři vyšplhaly po závěsech, pět jich zalezlo pod postel, šest vyskočilo na stůl a odtamtud na lampu a sedm zasvištělo do komory. A ty dvě, které Pes chytil, mu rovněž vyklouzly z pracek a schovaly se za kamna.

Pes vytáhl sedm koťat z komory a strčil je do pytle. Pak si stoupl na stůl a sundal šest koček z lampy. Chtěl je strčit do pytle a zjistil, že těch sedm předchozích koček je už zase venku. Na poličce s klobouky teď sedělo deset koťat.

„Takhle to nepůjde,“ zafuněl Pes. Strčil tedy šest koček do pytle a přisunul ho k medvědovi. „Příteli medvěde,“ řekl, „buď tak hodný a podrž ten pytel.“

(4) Medvěd zavrtěl tlustou hlavou. „Do pytle patří brambory nebo cibule,“ zabručel. „Ale s dětmi se jako s brambory a cibulí zacházet nesmí.“

Medvěd se obrátil, vešel do parádního pokoje, posadil se na gauč a zavolal: „Děti, buďte rozumné. Pojdte ke mně! Vdova Olga je, jak se ukázalo, tvrdá žena bez srdce. Vyhání nás ven do drsného života.“

Tu se kočičí děti rozmňoukaly. Jedno zvolalo: .....

Druhé se přidalo: „Jsme moc malé na drsný život!“

(5) Byl to takový kočičí nářek, že by se kámen ustrnul. Vdova Olga si zacpala uši. Nechtěla se ustrnout. Ale proti třiceti kočičím hlasům nestačí strčit si dva prsty do uší. Vdova Olga ustoupila. Kecla si zvysoka na gauč, a aby přehlušila kočičí nářek, zakřičela ze všech sil: